

הפועל תל-אביב, אלופת פלסטינה מגיעה לסכודניצה ובוריסלב - סוכות, 1936

אמנם עברו כ- 75 שנה, אבל חוויות אלה הן בלתי נשכחות!

נתחיל מהמודעות בפולנית כמובן, אותן קיבלתי מאבי אשר הביא אותן מבוריסלב על מנת להפיץ בקרב כולם. ארגנתי עוד כמה חברה בגילי ולמחרת בבוקר כל סכודניצה הייתה מלאה בצבע האדום של המודעות. היה כתוב שם בפולנית, "הפועל תל-אביב, אלופת פלסטינה תשחק נגד הקבוצה המקומית "גזי אדמה" מליגה ג' של איזור לבוב".

שמעתי גיחוכים של פולנים על הדיספרופורציה ברמת הקבוצות. הם, הפולנים, לא הבינו שזה היה ביקור של קבוצת ספורט ישראלית על מנת לחזק את העליה. המשחק היה מיועד לכולם. הרב של העיירה, הרב אייכנשטיין ז"ל, הגיע למשחק וישב במקום כבוד בשורה הראשונה במרכז.

בקבוצה המקומית שחקו גם כמה יהודים אשר " נרכשו " בלבוב, ביניהם אלכסנדרוביץ מ"חשמונאיה" הלבובית. זכורים לי גם כמה דגלונים עם מגן דוד. הפועל ניצח בהפרש קטן ויהודי סכודניצה קיבלו מתנה בלתי נשכחת. היה מקרה ששחקן מקומי התבלבל מול השער הריק של הפועל ובעט את הכדור מחוץ לשער. אלכסנדרוביץ היהודי של הקבוצה המקומית צעק לרבי שלנו, "רעבע, זה מהשמים".

עוד דבר קטן. שופט הצד החליט שהוצאת החוץ מגיעה לקבוצה המקומית. השחקן של הפועל התעקש לא למסור את הכדור מידיו ובסופו של יכוח שמענו מפיו, " ימח שמו וזכרו " עסיסי. עיקר מטרת הביקור התגשמה. באולם המתנ"ס המקומי, "בית העובדים", כל הציונות המקומית כולל המבוגרים שבראשם המהנדס שטיפל, הכינו קבלת פנים מפוארת לאורחים מפלסטינה. על הבמה ישבו אנשים מכובדים מהקהילה ביחד עם נציגי הספורטאים. היו שולחנות עם כל טוב והקהל המוזמן נהנה מכל רגע. קודם כל - נאומים. המהנדס שטיפל דבר עברית נהדרת וכל הנאום שלו היה מלא תשבחות לאורחים. בתגובה הופיע נציג המשלחת אשר דיבר בעברית אבל תרגם בעצמו ליידיש.

אנחנו, נוער הגורדוניה, צעדנו בבגדי חג לפני הבמה וגם היו כמה " פירמידות " על הבמה. זה היה אז באופנה. אחר כך הופיעו גם אנשי המשלחת עם פירמידות הרבה יותר נועזות וקצרו מחיאות כפיים סוערות. הסעודה מלווה בקולות שמחה והלצות. הרגשנו לרגע קט שאנחנו כבר בארץ.

השיא של הערב היו הריקודים של האורחים. פינינו שטח גדול במרכז האולם והסתכלנו בהשתאות על הקצב המסחרר של הריקוד. היה נדמה שכל האולם רועד, כולל הקירות. אש וגפרית. לקראת הסיום החברה התיישבו על הרצפה כמו בקומזיץ, ושרו על המולדת הרחוקה וכל כך נחשקת. השירים היו גם רועמים וגם שקטים. אנחנו, היהודים המקומיים דברנו עוד זמן רב על הביקור המענג הזה.

בזה הביקור של הפועל לא נגמר. לאחר יומיים הם עמדו לשחק בבוריסלב עם שתי קבוצות מקומיות: החצי הראשון עם מועדון יהודי בשם " קדימה " והחצי השני עם קבוצה פולנית בשם "סז'לץ" (קלע)

אבקש לנצל את ההזדמנות ולהזכיר שמות שחקנים של קדימה אותם אני זוכר גם היום .
בשער - שקרום איזיו וגנר - בק שמאלי .
הפרסונה המפורסמת ביותר היה שלמה "ביך" . השם שלו היה וגמן והוא היה ממשפחה של
קצבים , בן דוד רחוק של דז'וניה פינקלר . (יש כאן משחק מלים מקרי נדיר . באנגלית שני
המגינים לפני השוער נקראו בק back . מבך לביק המרחק לא גדול) . הוא גם היה מגן מצויין
גם מופיע בלקסיקון המקומי השם שלמה " בוהאי " , באוקראינית - שור . בקיצור שלוימה ביג-שור
בפולנית . גם היה דומה לשור לפי מבנה גופו . צוואר קצר ועבה , כתפיים רחבות . אותו אי אפשר
היה להזיז מהמקום כמו עמוד אשר הנטוע באדמה .
נעבור לפרינס , רץ שמאלי מוכשר אבל מבוגר . נהנינו לראות אותו במשחק .
זוכר גם את גרבוב - בין ההגנה ומתקפה , הוא שיחק אחרי זה בסכודניצה .
היה גם הפינקלר המבוגר - אחיו של מונדעק פינקלר ז"ל .
והעיקר השחקן הגדול מכולם שמו אקרמן . בחור גבוה , יפה תואר , שיער שחור מקורזל , אליל
של כל הנוער וגם של המבוגרים . הוא עשה רושם שלא מתחשק לו לשחק כל כך במשך רוב
המשחק . כמו אמן - הוא היה זקוק להשראה , ל"מוזה " שלו . אבל כשהרגע הגיע אפשר היה
לראות " קוסם " בשדה . היה לו גם סימן היכר בזמן של התעלות . מטפחת לבנה מעל ראשו
כשהיא קשורה בארבע קצותיה , שלא תיפול ואז ידענו שיהיה " גול " על בטוח . היה לוקח את
הכדור ממרכז השדה ועובר אתו ללא קושי מיד לשער ומבקייע גול . היה רושם שהכדור קשור
בחוט בלתי נראה לרגליו ובתנועות גוף אלגנטיות היה עוקף את כל השחקים בדרך ללא כל
קושי . אנשי בוריסלב בוודאי לא שכחו את שמו . מגיע לו איזכור באתר במקום מכובד . איני יכול
לחתום על נכונות של התואר - כל מי שיכול לתקן ולהשלים - יבורך .

אני גם נזכר בנסיעה מסכודניצה לבוריסלב עם אוטו שלנו מלא חובבים וההתרגשות הגואה בזמן
הנסיעה . הרבה חברה הלכו ברגל דרך ה"בוכוב" . קיצור של חצי דרך והעיקר לראות את
המשחק .

על כרטיסי כניסה אפשר היה רק לחלום . אבא השיג בשבילנו כרטיסים מזמן ויתר החברה ישבו
על הגגות סביב האיצטדיון ולא פעם היינו עדים לקריסת גגות תחת עומס "הצופים" .

החצי הראשון של המשחק הסתיים בתוצאה תיקו , אחד:אחד . אבל בחצי השני הפועל הראתה
למה שהיא מסוגלת , הבקעת ארבעה גולים לשער של הגויים בלי לספוג כדור אחד .

חזרנו הביתה קצת עצובים , הרגשנו ש"החגיגה נגמרת " מיד אחרי סוכות , אבל מפרספקטיבה
של 75 שנה זאת הייתה חוויה יחידה במינה ליהודי בוריסלב , סכודניצה והסביבה .